

konfirmationstalehjalp.dk

Kære familie, venner og menighed

I dag står jeg her i Sankt Markus Kirke, lidt høj i knoerne og med en mærkelig blanding af sommerfugle og ro i maven.

Det føles ikke som et punktum, men som et komma.

Et skridt frem, hvor jeg siger ja til noget, jeg allerede er begyndt på i det små.

Jeg har lært at bede hverdagsbønner.

Ikke lange, flotte bønner, men de der korte, ærlige:

“Giv mig ro til matprøven.”

“Hjælp mig med at spille for holdet – ikke for mig selv.”

Og nogle gange bare: “Tak.”

Jeg mærkede det særligt under konfirmationsforberedelsen.

Når vi tændte et lys, og der pludselig blev stille i rummet, også inde i mig.

Den stilhed har jeg taget med mig.

Den er der, når dommeren fløjter, og jeg står på midten.

Og den er der, når hverdagen larmer, og jeg lige husker at trække vejret dybt.

Jeg elsker AGF, jeg elsker at spille midtbane, og jeg drømmer om efterskole næste år.

Alt det kan snildt fylde hele mit hoved – men det gør en forskel at vide, at min tro også må fylde.

At jeg må stå ved den, ikke kun herinde, men mandag morgen, tirsdag aften, på banen, i klassen, derhjemme.

Der står i Jeremias 29,11:

“Jeg ved, hvilke planer jeg har for jer, siger Herren,
planer om fred og ikke om ulykke,

for at give jer fremtid og håb.”
Lav din egen personlige tale på konfirmationstalehjalp.dk

Det vers føles som en hånd i ryggen.

Ikke et skub, bare en tryk påmindelse om, at jeg ikke går alene.

Jeg er taknemmelig.

For mine forældre, der lærer mig, at styrke også er at sige undskyld.

For min søster, der holder mig nede på jorden – og får mig til at grine, når jeg tager mig selv for alvorligt.

For vennerne, der dukker op, også når jeg ikke spiller min bedste kamp.

For præsten og vores konfirmationshold, der gav plads til spørgsmål uden hurtige svar.

Og for kirken og ungdomsklubben i Øster Sogn, hvor jeg må hjælpe lidt til og høre til meget.

Jeg håber, at min tro bliver lige så jordnær som min humor og lige så holdbar som et godt forsvar.

At jeg tør være mig selv – også når det nemmeste ville være at gå med strømmen.

At jeg spiller livet som en holdspiller, ikke en solist.

Vil I bede en kort bøn med mig?

Gud, tak for i dag.

Tak for min familie, min søster, mine venner, min præst og mit konfirmationshold.

Giv mig mod til at stå ved min tro i hverdagen,

vis mig dit spor, når jeg bliver i tvivl,

og hjælp mig til at være en, der giver ro, håb og plads til andre.

Velsign os, der fejrer her i kirken og senere hjemme i Århus C.

Amen.

Tak fordi I er her og deler dagen med mig.

Denne tale blev lavet med [konfirmationstalehjalp.dk](https://www.konfirmationstalehjalp.dk). Besvar nogle få spørgsmål
og generer din egen personlige tale nu på [konfirmationstalehjalp.dk](https://www.konfirmationstalehjalp.dk)

Lav din egen personlige tale på konfirmationstalehjelp.dk